

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce:	Správní řízení na úseku přestupků se zaměřením na řízení před správním orgánem prvního stupně
Autor:	Michal Podávka
Autor posudku:	JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Úvahy o změně právní úpravy v oblasti správního trestní, a to jak z hlediska hmotněprávního tak i procesního, zaměstnávají odvětví správního práva již po velmi dlouhou dobu. Z tohoto důvodu lze pak přijetí „nového“ přestupkového práva (zejm. zákon č. 250/2016 Sb.) a jeho nabytí účinnosti označit za jeden z nejvýznamnějších přelomových momentů, k němuž v oblasti správního práva v poslední době došlo. V tomto ohledu je tedy volba tématu autora diplomové práce logická a pochopitelná a je třeba tuto jeho volbu ocenit. Výše uvedené pak platí tím spíše, že na novou právní úpravu doposud reagovala odborná veřejnost v literatuře jen v omezené míře a judikatura správních soudů k jednotlivým procesním institutům se bude teprve postupně objevovat. Cíle, které si sám autor v úvodu diplomové práce stanovil, tedy „věnovat pozornost stěžejním změnám a novým institutům ...“ (viz str. 9), jsou sice poměrně obecné, přesto zadání práce i související cíle autora jistě naplňují požadavky na daný druh práce kladené.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle svého úvodu, závěru, cizojazyčného resumé, seznamu použitých pramenů a seznamu použitých zkratkách člení na 5 samostatných hlavních kapitol. Jednotlivé kapitoly diplomové práce jsou pak pro větší přehlednost dále strukturovány. Po „Úvodu do správního řízení na úseku přestupků“ (kapitola 1., str. 10 - 20) věnuje autor samostatnou pozornost „Účastníkům řízení a dalším osobám vystupujícím v řízení“ (kapitola 2., str. 21 - 31). Navazující části diplomové práce se pak zaměřují na „Postup před zahájením řízení“ (kapitola 3., str. 31 - 36), „Postup v řízení“ (kapitola 4., str. 37 - 63) a „Rozhodnutí o přestupku v prvním stupni“ (kapitola 5., str. 64 - 76).

Pokud jde o systematiku a obsah posuzované práce, lze v této souvislosti vyslovit v zásadě jedinou významnější výtku, která se však týká samotné podstaty práce, tedy určité nejasnosti toho, jakým institutům (a proč) či v jakém detailu se daná práce věnuje. Lze samozřejmě mít pochopení pro to, že autor v rámci omezeného prostoru diplomové práce sváděl určitý metodologický boj týkající se pojetí tématu a jistě nelze očekávat, že by práce v úplnosti obsáhla všechny instituty, které by mohla tematicky pojmut. Podrobnější vysvětlení toho, proč se autor věnoval právě jím vybraným institutům, by nicméně srozumitelnosti práce prospělo, stejně tak jako větší provázanost (sjednocující linie) jednotlivých částí, která by předešla možnému vnímání práce jako izolovaného popisu některých procesních institutů (tedy vnímání práce spíše jako díla „komentářového“ typu). Lze navíc zmínit i jisté pnutí mezi respektováním systematiky zákona a vlastním přístupem ke struktuře popisu tématu, čehož si je ostatně zjevně vědom i sám autor (viz

např. str. 64). Otázkou samozřejmě také je, zda by nebylo vhodnější namísto stručnějšího popisu většího počtu institutů věnovat ve vyšší míře detailu pozornost pouze některým z nich (např. ve srovnání s významem některých vykládaných institutů lze popis a vymezení problematiky rozhodnutí správního orgánu o přestupku označit za spíše stručný).

Z hlediska práce s prameny autor bezpochyby prokázal schopnost pracovat s odbornými texty i právními předpisy (včetně důvodové zprávy). Strukturu využitých pramenů lze považovat pro účely diplomové práce za dostatečnou. Byť autor zjevně čerpal z některých odkazovaných pramenů ve vyšší míře než z jiných (z některých vycházel jen okrajově), lze takový postup s ohledem na výše již zmíněnou absenci většího množství aktuálnějších pramenů chápat. Autor neopomněl pracovat ani se soudní judikaturou, ač v této souvislosti jistě mohl věnovat větší prostor tomu, zda judikatura (zejm. Nejvyššího správního soudu) týkající se dřívější právní úpravy bude v případě popisovaných institutů přenositelná i na právní úpravu účinnou (či nikoliv) nebo nakolik se projevila v rámci samotného vzniku nové právní úpravy (jak autor správně činí např. v případě blokového řízení, viz str. 73 a násl.).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je diplomová práce zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Text neobsahuje zásadní stylistické chyby či významnější překlepy. S poznámkovým aparátem autor taktéž pracuje v odpovídající míře.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Posuzovaná diplomová práce je zpracována tak, že i přes výše uvedené výtky nepochybně odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž cíle práce a zadání tématu byly jednoznačně naplněny. Autor prokazuje, že je schopen formulovat odborný právní text v dostatečné kvalitě. Přestože se samozřejmě v rámci široce vymezeného tématu jistě nabízela ještě řada otázek, kterými se mohl detailněji zabývat (viz výše), lze konstatovat, že s podstatnými otázkami s tématem souvisejícími se vypořádal. Současně je nutno ocenit, že autor na řadě míst práce nesetřval na prostém popisu právní úpravy či reprodukci závěrů jiných a vyslovil své vlastní názory k některým sporným otázkám či aplikaci nové právní úpravy (viz např. str. 29).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

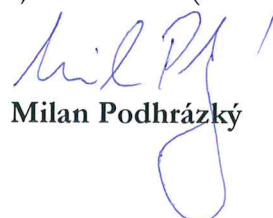
Předloženou diplomovou práci lze přes výše uvedené výhrady dle mého soudu k obhajobě nepochybně doporučit a vzhledem k tomu, že výše nastíněné nedostatky nepovažuji za zásadní, navrhuji její hodnocení známkou výborně s tím, že v rámci samotného výsledného hodnocení bude nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autora.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je autor schopen přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případné téma k diskusi u ústní obhajoby navrhuji, aby autor vysvětlil svůj pohled na změnu týkající se nařizování ústního jednání [včetně ústavních aspektů, názoru na budoucí aplikaci nové úpravy a vysvětlení, co chápe „mařením rychlého projednání věci“ (viz str. 45)].

V Plzni dne 2. 5. 2018

Milan Podhrázký